

Veertiende zondag C Jes 66,10-14 Ps 66 Gal 6,14-18 Lc 10,1-12.17-20

Alleen bij Lucas zendt Jezus een tweede groep leerlingen uit met een gelijkaardige opdracht als de Twaalf. Het zijn er zeventig (of volgens andere manuscripten 72), een getal dat even symbolisch is als twaalf. In de Bijbel hebben vele getallen niet zozeer een rekenkundige betekenis maar zijn ze drager van een spirituele waarde. We noemen ze daarom 'symbolische getallen'. Wij zijn de cultuur van de getallensymboliek goeddeels kwijtgeraakt maar in de oudheid waren getallen dragers van een boodschap. Zeventig is in de Bijbel, zoals drie, zeven en twaalf, een sterk symbolisch getal dat de totaliteit uitdrukt, een complete groep mensen. Mozes stelde zeventig oudsten aan als medewerkers en raadslieden (Nu 11,16; Ex 24,1). Het Joodse Sanhedrin telde daarom ook zeventig leden. In het boek Genesis telt de familie van aartsvader Jacob die naar Egypte trekt zeventig personen. (Gen 46,27) Zeventig is dus het hele volk Israël, maar tegelijk alle volkeren. Want er staat dat *"toen de Allerhoogste de mensheid verdeelde, Hij hun gebieden vastlegde zoveel als er zonen van Israël waren"* (Dt 32,8). De zeventig volkeren die zeventig talen spreken vertegenwoordigen dus de hele wereld. Dat Jezus dus zeventig leerlingen uitstuurt, betekent dat het Evangelie een universeel karakter heeft, bestemd voor alle volkeren op aarde.

De leerlingen die Jezus uitzendt moeten in elke huis waar ze binnengaan zeggen: "Vrede aan dit huis". Ze zijn dus allereerst dragers en bringers van Gods vrede. Maar niemand kan ergens vrede brengen als hij geen vrede in zich draagt. Personen die haat en wrok koesteren, mensen die haatdragend en oorlogszuchtig zijn, kunnen onmogelijk gezanten van vrede zijn, ook al doen zij zich in de wereld van de politiek vaak zo voor. Ook mensen die systematisch liegen, die zich anders voordoen dan ze zijn, kunnen geen gezanten van vrede zijn. Vrede brengen is de eindterm van een lang spiritueel proces. In zijn Bergrede zegt Jezus: *"Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden"* (Mt 5,9). In zijn commentaar op deze tekst legt Sint-Bernardus van Clairvaux uit dat er drie stadia doorlopen moeten worden, eer men boodschapper van vrede kan zijn. De eerste mens van vrede is degene die goed met goed vergeldt. Dat is al een hele stap in de goede richting, want velen beantwoorden goed met kwaad. Maar toch zal iemand die goed met goed vergeldt zich als een kind vlug geërgerd voelen in een wereld vol

ergernis. Dan is er geen vrede meer in zijn hart. Daarom moet er een tweede stap gezet worden. Dat doet de geduldige mens die het kwaad niet met kwaad vergeldt, maar geduldig verdraagt en duldt en de eigen ziel in vrede bewaart. Maar de bringer van vrede gaat nog een stapje verder: hij beantwoordt zelfs het kwade met goedheid. Zo bewaart hij niet alleen zijn eigen ziel in vrede, maar wint ook het hart van de ander en sticht er vrede. Alleen deze laatste verdient de naam van “zoon” omdat hij het werk doet van de Zoon, Christus, door de mensen te verzoenen met de Vader. En de abt van Clairvaux voegt er met ironie en realiteitszin nog aan toe: *“Niet de praters over vrede worden zalig geprezen, maar die haar vooruithelpen!”*

Gods bedoeling met de mens en de mensheid is vrede. Daarom lezen wij in de eerste lezing bij Jesaja: *“Zo spreekt de Heer: zie, Ik leid haar de vrede toe als een rivier”* (Jes 66,12). Rivieren kunnen kalm en rustig voortkabbelen, maar zij kunnen ook aanzwellen tot kolkende stromen. Zo kan de vrede van God ons zowel wiegen als voorstuwen zoals een bergstroom. De vrede van God is alleszins geen stilstaand, dood vijvertje, maar een levende stroom die ons enerzijds bevestigt in het geloof, maar ons anderzijds omwille van dat geloof ook flink dooreenschudt.

De eerste woorden van onze nieuwe paus Leo XIV waren “Vrede zij met u”. Het leken woorden van een roepende in de woestijn, waar de oorlogstrommels en de wapenwedlopen aan de orde van de dag zijn. Als wij oorlogen in het groot of in het klein willen vermijden, moeten we zoals Paulus het zegt “een nieuwe schepping worden”. Dit wil zeggen dat we moeten wandelen volgens de levensregel van Jezus Christus, dat de wereld voor ons gekruisigd moet zijn en wij voor de wereld. Dan zullen vrede en barmhartigheid van Godswege over ons komen.

Br. Gueric

Abdij O.L.V. van Prébenoît